

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

1. Descriptio I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

CHARACTERES EPIDICTICI,

LIBER VNDECIMVS.

VARIAS HYPOTYPOSES COMPLECTENS,
Ex antiquis authoribus Græcis, & Latinis.

DESCRIPTIONES HOMINIS.

HOMO.

Descriptio I.

ad Marcum
an Seneca.

Vid est Homo? quodlibet quassum
vas, & quodlibet fragile, lactatu,
non tempestate magna, et dissipe-
tus, opus est, vbi cum que arictauct-
ris, lolueris. Quid sit homo? im-
becillum corpus, & fragile, nudum, suapte na-
tura inerte, alienæ opis indigens, ad omnem
fortuna centumeliam proiectum, cum bene
lacetis exercuit, cuiuslibet fere pabulum, cu-
iuslibet victima: ex infirmis, fluidisque con-
textum, & lineamentis exterioribus nitidum,
frigoris, æstus, laboris impatiens, ipso rursus
suro, & otio ituram in tabem. Alimenta me-
tuens sua, quorum modo copia, modo inopia
rumpitur, anxia sollicitæque tutela, precarij
spiritus, & male coherens. Soli semper nu-
trimentum vitiosum, & inutile. Miramur in
hoc mortem vnius, qua singulis opes est: nua-
quid enim, vt concidas, res est magni moli-
menti? Odes illi, saporque, & lassitudo, & vi-
gilia, & humor, & cibus, & sine quibus vivere
non potest, meritis suis, quocumque se sa-

uet, statim infirmitatis suæ conscium, non om-
ne cœlum ferens, aquarum nouitatibus, sta-
tusque non familiaris aura, & tenuissimis
caulis, atque offensionibus morbidum, pu-
tre, cassum: a steru vitam auspicatum. Cum in-
terim quantos tumultus hoc tam contem-
ptum animal mouet? in quantas cogitationes
obliquæ suæ conditionis venit? immortalis,
æterna volutat animo, & in nepotes, prop-
otesque disponit: cum interim longa con-
stem eum mors opprimit, & hoc, quod sen-
sus vocatur: pauci sunt circuitus annorum.

Nota.

Vide quæ habet Plinius in præm. l. 7. pla-
ne eximia, & Plato in Axiocho. vbi ait hanc *Cornel. in*
inferiorem naturam, ad omnem vim mali ex- *Genes. p. 111*
cipiendam, esse coagmentatam, *et vñ dicitur variis dis-*
ἀμυχία, καὶ πῆρα, καὶ εἰς πλείους ὀδύνας, πῆρασι βί-
ἀνακαραμύνα, τὰ δ' ἄλλ' ὑπὸ ἀκραφῆν, καὶ μὴν ἡ-
πλοχρόνια, καὶ τῶν ἠδύτων ἀμοίρα, &c. bot.

Id est, cuius voluptates vlcerosæ, & volatiles, multisque permixtæ doloribus: dolores verò emeri, diurni, & voluptatum expertes.

clara scripsit, non modo est accuratum in rebus, sed in stylo etiam plurimum habet dignitatis. Ex eo igitur descriptiones aliquot nobiliorum partium afferemus.

CORPVS HVMANVM IN genere.

Descriptio II.

DEus igitur solidamenta corporis, quæ ossa dicuntur, no data, & adiuncta inuicem nervis alligavit, atque constrinxit: quibus mens si excurrere, aut resistere velit, tanquam retinaculis vteretur, & quidem, nullo labore, nulloque conatu, sed vel minimo nutu, totius corporis molem temperaret, ac hæteret, hæc autè visceribus operuit, ut quemque locum decebat, utque ossa solida regerentur. Itè visceribus ipsis venas admiscuit, quasi riuos per corpus omne diuisos, per quas discurrens humor & sanguis vniuersa membra succis vitalibus irrigaret: & ea viscera formata in eum modum, ut quid vnicuique generi aptum fuerit, superiectâ pelle contexit: quam, vel sola pulchritudine decorauit, vel setis adoperuit, vel squamis muniuit, vel plumis insignibus adornauit. Illud verò commentum Dei mirabile, quod vna dispositio, & vnus habitus innumerabiles animantium præferat varietates.

Nam in omnibus ferè, quæ spirant, eadem series, & ordo membrorum est. Primum enim caput, & huic annexa ceruix. Item collo pectus adiunctum, & eo prominentes armi, adherens pectori venter. Item huic subnexa genitalia. Vltimo loco femora, pedesque. Nec solum membra suum tenent, ac situm in omnibus seruant, sed etiam partes membrorum. Nam in vno capite ipso certam sedem possident aures, certam oculi, nares item, os quoque, & in ore dentes & lingua.

Nota.

Hæc Laëtantius libro de opificio Dei cap. 7. Suauis est, & ingeniosus in eodem argumento Ambrosius, Hexameri libro sexto, capite nono, D. Gregor. Nazianzen. orat. 34. & alij innumeri, qui eandem materiam attigerunt. Sed iuvat in istis, etiam Medicos audire, qui hæc tanto accuratius describunt, quanto norunt melius, inter quos, & nostro sæculo Laurentius, in eo libro, quem de hac humani corporis stru-

CAPVT.

Descriptio III.

Hominem ob naturæ maiestatem miraculum miraculorum, animal adorandum & venerandum, à sapientissimis Ægyptiorum Sacerdotibus appellatum fuisse constat. Maiestatis porò imaginem licet vbique habeat expressam; lucent tamen in capite plures diuinitatis illius, & principatus animæ radij. Quid sine capite est homo? iacet mehercule, nec sine honore, sine nomine, quasi truncus iers, & ignobilis: sola Principum capita, auro, ære, marmore sculpra in pretio sunt, per caput iurabant veteres, capitis nutu pacta confirmabant, caput vbique plenissimum maiestatis: ac illud ipsum solius cerebri gratia constructum est, cuius domicilium, & propugnaculum à Principe Medicorum appellatur.

Et Laurentio: Item.

CEREBRVM.

EST hoc viscerum excelssimum, proximumque celo, hæc habent sensus arcem munitissimam; hic culmen, hic vigor, hic mentis est regimen, est cerebrum non modo sensuum sedes, & motuum proprium artifex, membrorum vastissimas moles, & musculorum prærumida corpora neruorum fibris, quasi funiculis, non sine admiratione trahens, sed & sapientiæ est domicilium, memoriæ, iudicij, cogitationum, quibus opifici Deo humanum genus redditur simillimum.

Plato diuinissimum hoc appellat membrum, nec solum præcipuum, sed etiam totum in corpore. Homerus *ὀφθαλμὸν* nominat, quod ad instar primi orbis, eius vi, ac illustratione inferiora moueantur, ac sentiant: hic facerem Palladis arcem Poetæ locant, dum eam Iouis cerebro natam fingunt: propterea à cerebri esu, tanquam à re sacra abstinebant veteres, & sternuantibus benè precabantur.

SS

Quod